

Bemærkninger til forslaget

Indledning

Beslutningsforslaget er en del af Det Radikale Venstres skatteforslag, som blev offentliggjort i april 2001.

Det danske skattesystem er kompliceret, især på området for kapitalbeskatning. Det komplicerede system har en række negative konsekvenser. Det er derfor Det Radikale Venstres opfattelse, at der er behov for en forenkling af skattereglerne på området, og at den nuværende skattemæssige forskelsbehandling af forskellige opsparingsformer (aktier, obligationer og bankindskud) reduceres.

Dette kan efter Det Radikale Venstres opfattelse opnås ved at lade al kapitalindkomst og aktieindkomst blive beskattet med én sats, svarende til kommuneskattesatsen. Særlig høje positive nettoindkomster på over 100.000 kr. årligt i form af kapitalindkomst og aktieindkomst skal pålægges en ekstra beskatning på 10 pct. Disse ændringer af området for kapitalbeskatning er en klar lempelse og ikke mindst en dramatisk forenkling af de nuværende skatteregler, ligesom ændringerne vil fremme opsparingslysten og aktiekulturen i Danmark.

Beslutningsforslaget indeholder endvidere forslag til fuld finansiering af den foreslåede forenkling af kapitalbeskatningen. Finansieringen foreslås tilvejebragt ved en nedsættelse af afskrivningsssatsen på bygninger og afskaffelse af straksfradraget for udgifter til ombygning m.v. af afskrivningsberettigede ejendomme.

Begrundelsen for beslutningsforslaget

Den nuværende kapitalbeskatning er ikke gennemskuelig nok for den enkelte borger. Det er et demokratisk problem, hvis borgeren ikke kan forstå sammenhængen mellem sin indkomst og sin skattebetaling. Den manglende forståelse for skattesystemet kan betyde mindre opbakning til velfærdssamfundets finansiering. Risikoen herved er, at det bliver mere og mere socialt legitimt at forsøge at unddrage sig beskatning, selv om det går ud over samfundets svageste.

Dagens komplicerede skattesystem medvirker til en systematisk skattemæssig forskelsbehandling af forskellige typer af kapitalindkomst (og aktieindkomst) – afhængigt af, om indkomsten stammer fra f.eks. aktier, pensionsopsparing eller boligejerskab. Dette frister til skatteplanlægning og til revisorregninger, der udelukkende går til uproduktiv skatteplanlægning.

Forskelsbehandlingen betyder, at skattesystemet ikke opleves som retfærdigt.

Forskelsbehandlingen resulterer endvidere i en ineffektiv fordeling af opsparingen på forskellige opsparingstyper. Det er ikke optimalt, at så stor en del af værdierne fra 1990'ernes opsving er placeret i høje grundpriser.

Den nuværende forskelsbehandling er historisk betinget og skyldes en noget forældet opfattelse af fordelingspolitik, hvor den »lille mands« (den almindelige danskers) ret til ejerbolig og pensionsopsparing er blevet skattemæssigt tilgodeset, mens aktie- og obligationsinvesteringer er blevet betragtet som uproduktiv spekulation eller storkapitalens formueanbringelse. Et eksempel på spekulationsopfattelsen er den såkaldte 3-års-regel for aktiekursgevinster, hvor småaktionærer, der sælger deres aktier efter mindre end 3 års ejerskab, er langt hårdere beskattet end aktionærer, som sælger efter mere end 3 års ejerskab.

Den opfattelse er forfejlet. Der er i dag masser af velhavende mennesker, som har hele deres formue i store huse og/eller pensionsopsparinger. Samtidig er der masser af aktieinvestorer, obligationsejere og personer med penge i banken, som ikke ligefrem er repræsentanter for storkapitalen eller professionelle spekulanter. Dogmet om aktiespekulanter klinger i øvrigt noget hult i et land som Danmark, hvor der er betydelig flere, der er blevet velhavende af kapitalgevinster på boligmarkedet, end der er personer, som er blevet velhavende af aktiekursgevinster – og endnu færre er blevet rige ved på traditionel vis at have en lille sikkerhedsopsparing i banken.

Beslutningsforslaget lægger ikke op til en kamp mellem boligejerne og pensionsopparerne på den ene side og aktie- og obligationsejerne på den anden side.